

[Indenrigsministeren.]

de højeste Skattepromiller, der fik dem nedsat til et rimeligt Niveau, og paa det Omraade har vi fra Regeringens Side paa ethvert Tidspunkt tilbudt vor Medvirking.

Jeg maa nu have den Opfattelse, at de Eksempler, jeg her har nævnt — og de kunde suppleres med Snese andre — viser, at det ærede Medlem Hr. Krag dog hellere skulde have forblevet i det Spor, som han fulgte, da han i Perioden fra 1926—29 sad som Indenrigsminister og overhovedet ikke tænkte paa med en Finger at røre ved den sognekommunale Ejendomsbeskatning.

Man maa ikke glemme, hvad der ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Fisker, at i 1925—26 havde vi her i Landet en Landbrugskrise som Eftervirkning først og fremmest af den Kronestigning, der var gennemført, vi havde en Landbrugskrise af nøjagtig samme Karakter som nu, som gjorde en Aflastning af Byrderne paa forskellig Vis ønskelig, men ikke desto mindre: i $2\frac{1}{2}$ Aar havde det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister overhovedet ikke Tanke for en Ændring i de sognekommunale Ejendomsskatter! Det ærede Medlem fremsatte et Forslag om gennem en Ændring af den amtskommunale Ejendomsbeskatning at nedsætte Ejendomsbeskatningen saadan noget som et Par Millioner Kroner i det første Aar, derefter stigende i Løbet af en tre Aar op til en 4—5 Mill. Kr.

Det var det ærede Medlems Tankegang med Hensyn til Nedsættelse af Ejendomsskatterne i 1926! Ja, saa skylder jeg at tilføje, at af disse 4—5 Mill. Kr., der var Tale om at lette Amtsbeskatningen med, vilde endda en Del blive overført til den sognekommunale Ejendomsbeskatning. I $2\frac{1}{2}$ Aar sad det ærede Medlem med et Rigsdagsflertal paa dette Omraade, bestaaende af Venstre og Konservative, med Flertal i begge Rigsdagens Ting, og det ærede Medlem vovede ikke en Gang i disse $2\frac{1}{2}$ Aar at gennemføre disse 4—5 Mill. Kr.s Nedsættelse af Ejendomsskatterne her i Landet.

Nu er jeg jo saa langt fra at være enig med det konservative Parti paa de Omraader, som her er Tale om, som det overhovedet er muligt at være, men Ret har de jo paa det Omraade, naar konservative Talere Gang paa Gang her i Tinget har skildret, hvordan det ikke var muligt at drive det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister og hans Parti til at gennemføre dette lille Ejendomsskatteforslag. Naar jeg tænkte paa det i Eftermiddags, kom jeg uvilkaarlig til at mindes en Udtalelse, der blev fremsat af det

ærede Medlem Hr. Krag under Behandlingen af Ejendomsskatteoven, der blev gennemført i 1926, hvor ærede Medlemmer vil erindre, at der var et Par Venstremænd, der nærmest var enige med det konservative Parti og gik mod deres eget Parti med Hensyn til Gennemførelsen af den kommunale Grundskyldslovgivning. Der var ikke noget at sige til, at det konservative Partis Talere hoverede derover, hvortil det ærede Medlem Hr. Krag saa sagde — det staar Folketingstidenden 1925—26, Sp. 4989 —:

„Jeg er altsaa ganske enig med mit Partis ærede Ordfører, og dette, at en og anden Venstremænd, som i denne Henseende har faaet Betænelighedernes Naadegave, staar op her og forkynder for det konservative Folkeparti, at han i denne Sag har Tendenser i dette Partis Retning, det skal nu ikke, synes jeg, skabe nogen Sommer for dette Parti, thi een Svale gør ingen Sommer, og en 2—3 Stykker gør det heller ikke; man skal i hvert Fald være forsigtig med at slutte sig til Sommer, fordi saadanne 2—3 viser sig.“

Nu tør jeg nok sige, at selv om det konservative Folkeparti i 1926 vel nok havde vanskeligt ved at tænke sig det ærede Medlem Hr. Krag i en Svales Skikkelse i yndefuld Flugt, har Partiet alligevel i Aften Grund til at juble: nu er Sommeren endelig kommet, en Svale er set, Føreren for den hele Flok, i $2\frac{1}{2}$ Time har den kvidret konservativ Skattepolitik. Det ærede Medlem Hr. Krag, der under Landbrugskrisen i $2\frac{1}{2}$ Aar ikke vilde gennemføre en Skatnedsættelse paa 5 Mill. Kr., kræver nu som Ordfører for sit Parti i Dag med Brask og Bram en permanent Nedsættelse, ikke med 5 Mill. Kr., men med 39, og med Virkninger saa besynderlige og barokke, at alle kyndige Kommunal-mænd forfærdes derover.

Jeg spørger: Tror man virkelig, at dansk Politik er naaet et Punkt, hvor noget saadant er muligt? Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at her er der ikke blot Tale om, at disse Lovforslag ikke kan faa Støtte af den nuværende Regering, men i den Tid, der er gaaet siden Forslagenes Fremsættelse i Landstinget, er det allerede blevet klart for hele Befolkningen, at ingen Regering, hvilket Parti den end tilhørte, vil kunne tage Ansvar for at gennemføre disse Forslag, af den simple Grund, at Gennemførelsen enten vilde medføre Kommunernes økonomiske Kaos eller statsfinansielle Krav, som det vilde være utænkeligt at opfylde, og tillige,